

Recensie Grote mensen ★★★1/2

Foto: [Franky Verdickt](#)

'Jullie zijn raar!', klinkt het uit de mond van een jongetje naar het einde toe van Grote mensen. Een mooier compliment kon cie Barbarie zich wellicht niet wensen. Best ook wel grappig, want in hun jongste absurd komische voorstelling steken de vier actrices Sarah Vangeel, Liesje De Backer, Amber Goethals en Lotte Vaes namelijk de draak met volwassenen door aan te tonen hoe kinds hun gedrag soms wel is.

Twee plotpunten kent Grote mensen die het druk druk hebben om van links naar rechts over het toneel te gaan, om wat te doen eigenlijk? Ineens blijkt er links een lek. En wat doen grote mensen dan? Er een keer naar kijken, en vervolgens verder gaan. Een van hen lijkt het zich toch aan te trekken, en contacteert dan maar iemand via de telefoon die vooral op de hoogte gehouden wil worden maar verder niet oplossingsgericht wil mee nadenken.

Sarah Vangeel wordt het slachtoffer van dienst. Ze gaat met haar glas water onder het lek staan om het vallende water erin op te vangen. Uiteindelijk wordt er een veiligheidsperimeter rond haar improvisatorisch met o.a. een kapot stuk nadar, tape, afbakenlint, een piepschuimplaat, stokken en stuk tape ingesteld.

Met een stuk piepschuim bevestigd aan een stok die verlengd wordt door er een andere stok aan te bevestigen moet ze vervolgens proberen het lek te dichten. Om ervoor te zorgen dat de zaak 'stabiel' blijft wordt Sarahs onderbeen vast getapet aan de onderkant van de stok.

Grote mensen vergroot dus het bricoleren van volwassenen (niet zelden mannen, al kunnen de vrouwen er soms ook aardig wat van) uit en trekt het zo in het belachelijke. Omdat problemen zo niet onder ogen gezien worden, er al snel omheen gefietst wordt, een ander het maar moet op zien te lossen, en finaal er

ofwel niks gebeurt ofwel niet veel goeds omdat er niet voor een duurzame (langetermijn)oplossing gekozen wordt.

Wanneer de vier denken de situatie min of meer onder controle te hebben, begint het ook rechts te lekken. Welkom plotpunt 2! De vraag is maar hoe de dames uit die benarde situatie zullen geraken. Met een 'oei', 'ai', 'ja' of 'allez!' zal het alvast niet lukken. En of dat nog niet genoeg is, blijken ze halfweg Grote mensen plots te beseffen dat er kinderen naar hen kijken. Die willen een voorstelling zien waarop Amber even het een en ander checkt via de telefoon, uiteindelijk met een 'Sorry we mogen niet' antwoordt en dan lustig verder doet met de andere drie. Ja, wat eigenlijk? 'De Kersentuin' dan maar? Of eerder 'Wat doen we als het binnen regent'?

Bert Hertogs